

Bilag

*I dette bilag er (med mindre skrift)
indsat den gældende formulering af de bestemmelser,
der berøres af lovforslaget*

1. § 687, stk. 1, litra a affattes således:

»a) Sager, hvor anklagemyndigheden nedlægger påstand om fængsel i 3 år eller derover.«

§ 687. Ved landsretterne behandles og påkendes i første instans de sager, i hvilke nævninger skal medvirke, nemlig:

- a) Sager, som angår en forbrydelse, for hvilken loven hjemler livsstraf eller, uden at sådant er betinget af erhvervs- eller vanemæssig udøvelse af forbrydelsen eller af gentagelse, fængsel i 8 år eller derover. Dog undtages sager om overtrædelse af straffelovens §§ 172, 173 og 286, stk. 2.
- b) Sager om overtrædelse af straffelovens § 238.
- c) sager, der rejser sig af politiske lovovertrædelser.

Stk. 2. . . .

2. I § 831, stk. 1, indsættes efter nr. 3 som nyt nr.:

»4) angivelse af anklagemyndighedens strafpåstand, herunder om der påstås straf af fængsel i 3 år eller derover.«

§ 831. Tiltale rejses ved et af statsadvokaten udfærdiget og underskrevet anklageskrift, som skal indeholde:

- 1) angivelse af den domstol, ved hvilken sagen anlægges;

- 2) tiltaltes navn, og hvad der ellers måtte udkræves til hans nøjagtige betegnelse;

- 3) under benyttelse af forbrydelsens i loven hjemlede navn og under fremhævelse af dens i loven beskrevne kendemærker og, om fornødent, med tilføjelse af strafforhøjelses- eller strafnedsættelsesgrunde, en kort angivelse af det forhold, for hvilket tiltale rejses, med sådan angivelse af tid, sted, genstand, udførelsesmåde samt andre nærmere omstændigheder, som udkræves til dets tilstrækkelige og tydelige betegnelse; det eller de lovbud, i henhold til hvilke påstand om straf agtes nedlagt, bør angives. Alternativ – herunder principal og subsidiær – angivelse er tilladt.

Stk. 2. . . .

3. I § 908, stk. 3, tilføjes efter »af tiltalen«: »og retten kan ikke idømme strengere straf end af anklagemyndigheden påstået.«

§ 908. Dommen skal, for så vidt den ikke går ud på sagens afvisning, enten domfælde eller frifinde.

Stk. 2. Frifindelse finder sted, når statsadvokaten ikke er påtaleberettiget, når forfølgning frafaldes, når strafskylden er forældet, samt når tiltalte ikke findes skyldig.

Stk. 3. Retten kan ikke domfælde for noget forhold, der ikke omfattes af tiltalen.

Stk. 4. . . .